

Kalmin Sukuseura

Sukutiedote n:o 37

Kesäkuu 2011

Pääkirjoitus

Taustalta kuuluu Simon & Garfunkelin vanha kappale Scarborough Fair. Olen aikoinaan jo lapsena tottunut siihen, että radio käännetään aamulla ennen kuutta päälle ja sammutetaan vasta puolenyön aikaan. Vaikka nyt laitteet ovat muuttuneet, niin lähes aina kuuntelen jotain. Tietokonetta käyttäessäni sinne tallettuvia kappaleita, pyörällä ajaessa, kävelylenkillä tai petankkia yksin treenatessa korvakulokkeista kännykän radiota. Äänitaso on tosin niin matalalla, että kuulen myös taustalla olevat äänet. Nytkin varpunen ja kirjosiippo lauleskelevat ikkunan ulkopuolella.

Kevät tuli tänä vuonna todella nopeasti, vaikka vielä huhtikuun alkupuolella kinosten keskellä näytti siltä, että talvi ei millään hellitä otettaan. Kylmästä ja lumisesta talvesta huolimatta ainakin meidän rivitalon puutarha voi hyvin. Jäniksetkään eivät syöneet kuin pari omenapuun oksaa. Ensimmäiset omenapuun kukkaset alkavat juuri aueta ja nappuja näyttää olevan molemmissa pihapuissa sopivan runsaasti. Luumu-, kriikuna- ja kirsikkapuu kukkivat paremmin kuin koskaan, mutta ne ovatkin vielä sen verran nuoria, että parhaat satovuodet ovat vielä edessä.

Tänä kesänä on edessä matka juurille Kannakselle. Odotan sitä suurella mielenkiinnolla, sillä sinne on lähdössä sellaisiakin sukuun kuuluvia, joita en ole koskaan tavannut. Lisäksi matka suuntautuu myös pitäjiin, joissa

en ole aiemmin käynyt, vaikka sukukirjaa tehdessäni niissä olevien kylien ja talojen nimet tulivatkin tutuksi.

Tuleva kesä menee osaltani paljon petankin ehdoilla. Lähes joka viikonloppu on kilpailuja. Kohokohtina ovat Kokemäellä heinäkuussa pidettävät kuusi päivää kestävät SM-kisat ja elokuun alussa Turussa pidettävät kaksipäiväiset veteraanien PM-kisat. Turun kisoihin osallistun myös järjestelyryhmässä ja olen tehnyt kisojen www-sivut.

Sukututkimuskin toki jatkuu, vaikka välillä onkin pieniä taukoja. Kalmin suvusta löytyy edelleenkin lisätietoja ja tutkimista voi aina laajentaa sellaisille alueille, joihin ei ole vielä kunnolla syventynyt. Äitini suvun sukukirjahanke etenee omaa tahtiaan ja lisäksi olen tehnyt parille turkulaiselle tuttavalleni perustutkimusta heidän esivanhemmistaan.

Edellisessä lehdessä oli tietoa lehden julkaisemisesta internetiin. Lehteä voi lukea jatkossa myös Kalmin sukuseuran kotisivun <http://koti.mbnet.fi/tkalmi/kalmi/kalmi.htm> kautta. Linkki on lehden sisällysluettelon yläpuolella (uusin lehti on Sukutiedote 37). Jos tämä muoto riittää, etkä tarvitse enää paperiversiota, laita siitä tieto minulle. Muutama on jo tehnyt näin ja samalla säästänyt hieman lehden tekijän työtä ja sukuseuran rahaa.

Hyviä vointeja kaikille

Terveisin

Tapani Kalmi
Rossinkatu 1 A 5, 20380 Turku
puh: 02 2388231
email: tapani.kalmi@utu.fi
Internet: <http://users.utu.fi/tapsa>

Sukukokous ja matka Kannakselle

Kalmin sukuseura tekee matkan Karjalan Kannakselle 20.-21.8.2011. Matkalle lähdetään bussilla Turun linja-autoasemalta lauantai-iltana 20.8. klo 4:30. Bussi kulkee menomatkalla reittiä Turku - Helsinki - Porvoo - Kotka - Vaalimaa - Äyräpää - Muolaa. Mukaan voi tulla matkan varrelta joko sovitussa paikassa tai ennakkoon päätetyissä pysähdyskohdissa Helsinki Kiasma (n. klo 6.45), Porvoo linja-autoasema (n. klo 7.15) tai Kotka ABC-asema (n. klo 8.15). Sukukokous pidetään matkan aikana majapaikassa lauantai-iltana. Majapaikkana on Kuusaan motelli. Siellä syödään illallinen ja aamiainen. Sunnuntaina matka jatkuu kohti Rautua, Pyhäjärveä, Kivennapaa ja Terijokea. Tarkka reitti määräytyy teiden kunnon ja lähtijöiden mukaan. Joka tapauksessa yritetään päästä lähelle mukana olijoiden vanhoja kotipaikkoja. Matkan hinta on 182 euroa, johon sisältyy kuljetus, majoitus ruokailuineen kahden hengen huoneissa ja viisumikustannukset.

Sitovat ilmoittautumiset pitää tehdä 1.7. mennessä matkan järjestäjälle RITVAN MATKAT JA RETKET (gsm: 040 554 2694 sposti: ritva.anttila@ritvanmatkatjaretket.fi). Matka on maksettava 15.7. mennessä **RITVAN MATKAT JA RETKET** tilille **529500-228851**. Ryhmäviisumia varten saa tulostettua lomakkeen matkatoimiston kotisivulta <http://www.ritvanmatkatjaretket.fi>. Siellä on myös viisumilomakkeen täyttöohje, jota on syytä noudattaa tarkasti. Kohtaan *Työ- tai opiskelupaikka, ammatti* ei käy eläkeläinen, vaan on laitettava se työpaikka ja ammatti, mikä on ollut. Tarvittaessa voit pyytää matkatoimistoa lähettämään viisumilomakkeen. Viisumia varten tarvitaan täytetty ja allekirjoitettu viisumianomuslomake, passikuva, SELKEÄ kopio passista ja voimassaolevasta matkavakuutuksesta. Täytetty viisumilomake, passikuva ja kopio passista ja matkavakuutuksesta pitää lähettää matkatoimistolle 4.7. mennessä osoitteella **RITVAN MATKAT JA RETKET, TORNIKATU 2 B 20, 21200 RAISIO**. Huom: Passin pitää olla voimassa 6 kk matkan jälkeen.

Jäsenmaksu vuodelle 2011

Jäsenmaksu on 10 € /henkilö. **Kalmin sukuseuran** tilinumero on **TSOP 571113-218796**.

Ainaisjäsenyys

Normaalin vuosijäsenyyden vaihtoehtona on myös mahdollista valita ainaisjäsenyys. Ainaisjäsenmaksu on 100 €. Sen voi suorittaa edellä mainitulle seuran tilille.

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	571113-218796	IBAN	BIC
Saaja Mottagare	Kalmin sukuseura ry	Viesti Meddelande	
TILISIIRTO GÖRNING Maksajan nimi ja osoite Betötarens namn och adress Allekirjoitus Underskrift			
		Viitenro Ref.nr	
Tilitä nro Från konto nr		Eräpäivä Förf.dag	Euro

Esi- polvikaaviot: Mikko Kalmi (1847-1926) ja Eeva Kalmi (1848-1918)					
I sukupolvi	II sukupolvi	III sukupolvi	IV sukupolvi	V sukupolvi	ks
Lähtöhenkilö: Mikko Kalmi, Maanviljelijä s. 25.10.1847 Muolaa, Kuusa k. 4.3.1926 Äyräpää, Kaukila	Isä: Tuomas Kalmi s. 10.11.1809 Muolaa, Kopralla k. 2.2.1853 Muolaa, Määttälä	Isänisä: Antti Kalmi, Isäntä s. 1777 Muolaa, Kopralla k. 23.8.1851 Muolaa, Kopralla	Matti Kalmi, Isäntä s. 1751 Muolaa, Kopralla k. 3.6.1824 Muolaa, Kopralla	Matti Kalmi (Skalm), Isäntä s. 1688 k. 1768 Muolaa, Kopralla	1)
			Maria Rättö, oo 10.9.1777 s. 1753 Muolaa k. 1818 Muolaa, Kopralla	Maria Turtia, oo 27.5.1750 s. 1728 Muolaa, Alakuusa k. 3.3.1786 Muolaa, Kopralla	2)
		Isänäiti: Katariina Kaukinen, oo 21.8.1799 s. 14.4.1782 Muolaa, Kaukila k. 11.11.1848 Heinjoki, Kopralla		1) Juho (Johan) Skalm, Isäntä, s. 1656 Arvio	
	Äiti: Hedvig (Hetti) Tonder, oo 22.10.1837 s. 18.4.1816 Muolaa, Koiralla k. 8.2.1879 Heinjoki, Rättölä	Äidinisä: Juho Tonder s. 1781 Muolaa, Koiralla k. 14.3.1831 Muolaa, Koiralla	Yrjö Tonder		
		Äidinäiti: Anna Thusberg oo 18.9.1798 s. 8.11.1781 Muolaa k. 9.6.1841 Muolaa, Koiralla	Esko Thusberg s. 1757 Valkjärvi k. 22.3.1782 Valkjärvi, Riihiranta		
			Helena Räikkönen		
Lapset: Ville Kalmi 1876-1950 Matti Kalmi 1882-1885 Tuomas Kalmi 1887-1844 Anna Leena Rahkonen (s. Kalmi) 1891-1955	Isä: Matti Sarvi s. 15.9.1813 Muolaa, Heikurilla k. 16.7.1873 Heinjoki, Kopralla	Isänisä: Johannes Sarvi, Isäntä s. 20.11.1771 Muolaa, Heikurilla k. 4.7.1829 Heinjoki, Heikurilla	Matti Sarvi s. 1731 Muolaa, Rättölä	Lauri Sarvi	
			Katariina Anttonen oo 30.11.1754 s. 1734, Heinjoki k. 1806 Muolaa, Heikurilla	Erkki Anttonen	
		Isänäiti: Katariina Pöyhönen oo 8.12.1796 s. 1777 Heinjoki k. 29.5.1831, Heinjoki, Heikurilla	Antti Pöyhönen, isäntä s. 1740 Heinjoki		
			Anna Rämö s.1742 k. 1812. Heinioki		
Lähtöhenkilö: Eeva Kalmi (s. Sarvi), Emäntä s. 11.4.1848 Heinjoki, Heikurilla k. 21.11.1918 Muolaa, Kaukila	Äiti: Helena Hallenberg, oo 23.10.1842 s. 3.1.1820 Muolaa, Kääntymä k. 3.9.1858 Muolaa, Heikurilla	Äidinisä: Magnus Hallenberg Isäntä s. 1.9.1795 Muolaa, Kääntymä k. 29.9.1868 Heinjoki, Tuokkola	Daniel Hallenberg, Seppä s. 28.5.1757 Muolaa, Kääntymä k. 13.5.1816 Muolaa, Kääntymä	Mauno Hallenberg, Seppä, sahuri s. 21.2.1727 Antrea k. 25.1.1803 Muolaa, Kääntymä	
			Anna Jahnukainen s. 1763	Liisa Kupiainen s. 1711 k. 16.3.1757	
		Äidinäiti: Maria Taponen s. 15.10.1798 Heinjoki 13.1.1824 Heinjoki, Kääntymä	Matti Taponen		
			Anna Paaanen		

Kalmit Kanadassa

(Kirjoittajat: Riikka ja Panu Kalmi)

Riikka Kalmi

Panu ja Tuomas Kalmi

Miten monta paikkaa maailmassa Muolaan Kopralkylän Kalmien jälkeläiset ovatkaan nähneet? Karttapalloon saisi varmaankin pistellä monta nuppineulaa, jos kaikki paikat laskettaisiin mukaan.

Me, eli Panu, Riikka ja Tuomas Kalmi, kartutimme tuota nuppineulakokoelmaa viime syksynä hie-
man alle kolmen kuukauden matkalla Victoriaan, joka on kaupunki Vancouverin saarella Brittiläi-
sessä Kolumbiassa Kanadassa.

Panu, joka tällä hetkellä työskentelee Aalto-yliopiston Kauppakorkeakoulun taloustieteen laitoksel-
la akatemiatutkijana, oli menossa tutkijavaihtoon Victorian yliopiston Osuuskuntien ja yhteisöta-
louden tutkimuslaitokseen.

Matkan ajankohta oli perheellemme hyvä, sillä Riikka, joka on ammatiltaan taloustoimittaja, oli
vielä syksyllä hoitovapaalla hoitamassa marraskuussa 2008 syntynyttä Tuomasta. Kymmenvuotias
lapinkoiramme Jekku ei päässyt matkalle mukaan, vaan jäi Panun isän Juhani Kalmin hoiviin. Ju-
hani Kalmi on Kalmin sukuseuran puheenjohtajan Tapani Kalmin veli.

Lähdimme matkaan 9. syyskuuta 2010. Matka Helsingistä aivan toiselle puolelle maapalloa länti-
seen Kanadaan oli pitkä. Mikäli olisimme lentäneet ilman pidempää pysähdystä, lentoajaksi olisi
tullut yhteensä 17 tuntia. Halusimme kuitenkin säästää pientä Tuomastamme ja päätimme yöpyä
hotellissa Calgaryssä, jonne menimme Frankfurtin kautta. Calgarystä lähdimme yön nukuttuamme
potkurikoneella Kalliovuorten yli Victoriaan.

Puutarhojen kaupunki

Victoria on Brittiläisen Kolumbian provinssin pääkaupunki. Se on saanut nimensä Englannin ku-
ningatar Victorian mukaan ja sijaitsee Vancouverin saaren eteläkärjessä. Saari on Tyynessämeressä
Vancouverin edustalla.

Victoriasta on Vancouveriin 100 kilometriä. Toinen lähellä oleva iso kaupunki on Seattle Yhdysvaltojen puolella, jonne Victoriasta on suora lauttayhteys. Asukkaita Victorian kaupungissa on vain 78 000 ja koko Victorian seudulla hieman yli 300 000.

Ensimmäiset brittiläiset asukkaat tulivat Victoriaan vuonna 1841, tätä ennen alueella asui salish-intiaaneja. Victorian suurin nähtävyys on massiivinen parlamenttitalo, jonka lähellä sijaitsee myös Brittiläisen Kolumbian kuninkaallinen museo. Victoria on hallintokaupungin lisäksi tunnettu turistikaupunkina. Kaupungin lempinimi on ”City of Gardens” eli puutarhojen kaupunki. Ilmasto on yksi Kanadan leudoimmista, joten Victoriassa löytää puistoista palmuja ja mitä ihanimpia kukkia. Leudolla ilmastolla on myös huono puolensa. Se on houkutellut kaupunkiin myös paljon asunnottomia, mikä tekee tietyt osat kaupungin ydinkeskustasta iltaisin hieman epämääräisiksi.

Merta ja historiaa

Me olimme vuokranneet Victorian James Bayn historiallisesta kaupunginosasta kalustetun asunnon. Täytyy sanoa, että asuinpaikan valinta oli hyvin onnistunut ympäröivän asuinalueen suhteen. James Bayn vanhoissa historiaa havisevissa taloissa on usein hyvin englantilainen rakennustyyli ja taidokkaat puutarhat. Ihanaa oli se, että käveleminen oli helppoa ja turvallista. James Bayhin oli helppo sulautua asumaan. Naapurit olivat todella ystävällisiä ja kadulla tervehdittiin mennessä tullen. Kanadalaisista jäi mielikuva, että he ovat ulkoilmassa viihtyvää, ystävällistä ja rentoa väkeä. Suomalaisena sikäläiseen elämään oli helppo sopeutua.

Lähinaapurimme oli ostanut viereisen talon vain vuotta aiemmin jäädessään eläkkeelle opettajan tehtävistä Edmontonissa. Victoria näyttikin suomalaisen silmin varsinaiselta eläkeläisen paratiisilta - leppoisaa tunnelmaa, paljon vanhainkoteja ja puutarhanhoitoa suosiva ilmanala. Kääntöpuoli eläkeläisten muuttamisinnosta olivat kuitenkin kiinteistöjen kovat hintapyynnot. Esimerkiksi James Bayssa kolmen makuuhuoneen talo maksoi viime syksynä keskimäärin 450 000 euroa.

James Bay on vain pienen kävelymatkan päässä Victorian ydinkeskustasta. Meri ympäröi kaupunginosaa kolmelta eri puolelta, joten Tyynenmeren rantaan oli asunnoltamme lyhyt matka. Dallas-kadulta näkyy meren takaa Yhdysvaltojen rannikko ja korkeana kohoavat Olympic-vuoret. Kaksivuotiaan kanssa oli mukavaa, kun lähellä oli myös vehmas Beacon Hill -puisto mutkittelevine polkuineen, ankkalammikoineen ja leikkipuistoineen.

Victorian Parlamenttitalo

Tuomas - kilien harjaaja

Arkipäivinä Panu lähti töihin bussilla tai joskus myös polkupyörällä Victorian yliopistolle, joka sijaitsi noin kymmenen kilometriä kaupungista pohjoiseen. Riikka ja Tuomas suuntasivat usein puistoon, jossa sijaitsi leikkipuiston lisäksi myös kotieläinpiha. Tuomaksen mielipuuhaa oli harjata määkiviä vuohia ja varsinkin pikku kilejä. Usein mentiin myös ruokaostoksille lähimarkettiin Thrifty Foodsiin, jonka valikoima oli yhdistelmä jättimäisten jauhelihapihvien jenkkilää ja tyylikkäiden skonssien englantia.

Pienen lapsen äitinä sopeutuminen vieraaseen maahan oli yllättävän helppoa ja mutkatonta. Asiaa auttoi se, että Riikka kävi Tuomaksen kanssa perjantaisin musiikkileikkikoulussa eli ”Baby Rockissa” ja monena muuna päivänä paikallisessa James Bayn perhekerhossa, joka oli järjestetty avoimen päiväkodin tyyliin tiistaista perjantaihin aamuyhdeksästä puolille päivin. Paikalla oli äitejä tai isiä lapsineen ja muutama ohjaaja. Lapset myös saivat ilmaiseksi välipalaa. Toisiin äiteihin tutustui nopeasti. Aloimme käydä leikkimässä naapurustossa asuvan Toma-pojan luona, jonka vanhemmat pitivät isossa talossaan aamiaismajoitusta eli bed and breakfastia. Iltaisin Panu kävi lenkeillä upeissa rantamaastoissa harjoitellen Victorian maratonia varten ja Riikka paikallisen kansalaisopiston Zumba-kursseilla, jota veti eloisa kuubalainen Isabel.

Suomalaisten utopia - Sointula

Viikonloppuisin halusimme matkustaa. Tuomaksesta kehittyikin jo kaksivuotiaana rutinoitunut auto-, lautta-, bussi- ja lentomatrustaja. Ensimmäisen matkan teimme jo viikko maahan saapumisemme jälkeen Vancouverin saaren pohjoiskärkeen Malcolm Islandin Sointulaan, jonka suomalaiset Matti Kurikan johdolla perustivat 1900-luvun alussa utopiakseen. Kurikan utopistinen yhteisö hajosi muutamassa vuodessa, mutta saarelle jäi suomalaisyhteisö, jonka jälkeläisiä saarella asuu vielä tänäkin päivänä. Kurikan ajatuksena oli, että saarelaiset olisivat elättäneet itsensä maanviljelyksellä, mutta käytännöllisemmät saarelaiset harjoittivat alueelle paremmin sopivia elinkeinoja – puunkaatoa ja kalastusta. Näillä eväin saarelaiset pärjäsivätkin hyvin aina noin 1970-luvulle asti, mutta sen jälkeen puutavaran luontaiset rajoitteet ja kalastuksen säännöstely heikensivät näiden elinkeinojen kannattavuutta.

Nykyään saarella kasvava elinkeino on turismi. Tähän saari sopii luonnonolojensa puolesta poikkeuksellisen hyvin. Ilma on poikkeuksellisen puhdasta – naavaa kasvaa yleisesti. Rannikon sademetsistä aukeaa upeat näkymät niin Amerikan mantereelle kuin Vancouverin saarellekin. Rannoilla saattaa nähdä miekkavalaita ja hylkeitä. Saaren suomalaiseen historiaan voi tutustua paikallismuseossa, johon saa pyynnöstä myös suomenkielisen opastuksen. Syrjäisen sijainnin vuoksi Sointulasta tuskin koskaan kuitenkaan tulee mitään massaturismin kohdetta.

Sointulan osuuskauppa

Myöhemmin kävimme myös saaren länsirannikolla Tofinossa, jota voisi hiekkarantoineen ja korkeine aaltoineen kutsua surffaajien paratiisiksi. Vielä lokakuun puolessa välissä paikka oli surffaajien kansoittama. Myös Tofinossa oli hienoja vanhoja sademetsiä.

Mannermaa kutsuu

Panun työmatkan yhteydessä kävimme kaikki myös mantereella Vancouverin kaupungissa, jonne oli Vancouverin saarelta puolentoista tunnin mukava lauttamatka. Edellisistä talviolympialaisista tuttu Vancouver on Victoriaan verrattuna todellinen suurkaupunki, jonka lähialueella asuu noin pari miljoonaa ihmistä. Vancouverissa asuimme lähellä Stanley Parkia, joka on Helsingin keskustuon verrattavissa oleva ulkoilualue, tosin meren ympäröimä ja aivan keskustan tuntumassa. Vancouver on suurkaupungin tapaan todella monikulttuurinen, erityisesti aasialaiset – kiinalaiset, japanilaiset, korealaiset ja intialaiset – ovat runsaasti edustettuina katukuvassa.

Lokakuussa Riikan sukututkimusystävä Vickie Tuulari kutsui meidät kylään Kelownaan, joka on kaupunki viini- ja hedelmätarhoistaan tunnetun Okanagan-järven laaksossa Brittiläisessä Kolumbiassa. Tällä matkalla Panu pääsi tukkirekan kyytiin hakemaan läheisiltä vuorilta puutavaraa paikalliselle sahalle toimitettavaksi.

Marraskuussa osallistuimme kaikki Panun työmatkalle Saskatchewanin pääkaupunkiin Saskatooniin. Preeriaprovinssin keskellä oleva Saskatoon oli ilmastollisesti aivan toista maata kuin Victoria, jossa lämpötila tuntui olevan 15 astetta riippumatta siitä oliko kesä vai talvi. Marraskuun alussa kaupungissa oli jo lunta, tuulta ja pakkasta. Saskatoonissa maisemat olivat tyystin toisenlaisia kuin vuoristoisessa Brittiläisessä Kolumbiassa – preerialla lakeutta riitti silmänkantamattomiin. Saskatoonissa kävimme parissa mieleenpainuvassa museossa, joista toinen käsitteli intiaanien perinnettä ja toinen paikallishistoriaa valtaväestön näkökulmasta.

Kaksi matkaa teimme Yhdysvaltojen puolelle. Ensimmäinen matka kohdistui Washingtonin osavaltion kauniille Whidbey Island –saarelle Oak Harboriin, jossa asui Riikan Amerikan-sukulaisia. Toi-

nen matka oli Seattleen, jonne Victorian keskustasta oli kätevä kolmen tunnin lauttayhteys. Seattle tunnetaan mm. grunge-musiikista, ensimmäisestä Starbucks – kahvilasta ja Microsoft – yhtiön kotipaikkana. Lähistöllä on myös hienot Snowqualmie Falls-putoukset, jotka ovat tutut Twin Peaks-televisiosarjasta.

Kalmien sukua Kanadassa?

Toisin kuin esimerkiksi Ontarion tietyissä kaupungeissa, joissa suomalaissiirtolaisuus on runsasta ja joihin väkeä on muuttanut Suomesta vielä 60- ja 70-luvuillakin, Victoriassa ei suomea enää kuullut puhuttavan. Vancouverin saarella on kuitenkin jonkun verran suomalaisten siirtolaisten jälkeläisiä kolmannessa, neljännessä polvessa tai viidennessä polvessa, kuten Sointulan historiakin osoittaa. Sointulassa lienee vielä viitisenkymmentä vanhempaa ihmistä, jotka osaavat puhua Suomea. Tämä johtui siitä, että saari oli liki täysin suomenkielinen yhteisö 1960-luvulle asti. Muissa kylissä ja kaupungeissa kieli on vaihtunut aikoja sitten englanniksi.

Suomalaisista juurista ollaan kuitenkin ylpeitä. Esimerkiksi Victorian lähellä Sooken kaupungissa asuva Roy Hill (alkujaan sukunimi oli Yliselä Lapualta) oli eläköidyttyään kerrassaan innostunut sukututkimuksen teosta ja tiesi lähes kaiken pohjalaisesta esi-isästään nuijasodan sankari Jaakko Ilkasta. Hän myös opetteli suomea kuuntelemalla Ylen nettilähetystä.

Kalmeja emme Kanadassa tavanneet, eikä Kanadan puhelinluetteloistakaan löytynyt Kalmeja. Tapanilta tosin kuulimme myöhemmin Suomessa, että Kalmien jälkeläisiä on myös Kanadassa, vaikka sukunimeä ei maasta löydykään. Nämä ovat Tahvo Kalmin tyttären Helena Holman yhdentoista lapsen jälkeläisiä, kuten vaikkapa Leanne Junnila Calgaryssä.

Helvi-täti ”Toronnosta”

Riikka tiesi jo ennen Kanadaa lähtöään, että hänen sukulaisiaan löytyy myös Kanadasta. Riikan isoisän eno Uuno Yli-Jokipii oli aikoinaan 1920-luvulla muuttanut Jalasjärveltä Torontoon. Uuno olisi mielinyt Yhdysvaltoihin, missä asui muuta sukua, mutta tuolloin Yhdysvallat oli jo kiristänyt siirtolaisuuspolitiikkaansa.

Hänen tyttärensä Helvi Klemetti asuu edelleen Ontariossa lähellä Torontoa, ja piristi monet kerrat Riikan aamupäiviä Victoriassa pitkällä puhelinkeskusteluilla ja kertomalla kanadansuomalaisesta elämästä. Helvi puhui valloittavaa fengliskaa, eli suomea, johon oli sekoittunut kosolti englanninsanoja suomeksi väännettynä. ”Ja sitten täällä tuli nii paljon lunta, että piti ottaa se snouplouveri (snow blower = lumilinko).”

Aikoinaan koulua aloittaessaan Helvi oli ollut Miltonin pikkukaupungin ensimmäinen suomea äidinkielenään puhunut ekaluokkalainen. Hän muisteli, kuinka toiset lapset olivat kiusanneet häntä taustansa vuoksi.

”Hähätteli, että arvaa, minkä takia suomalaaset käy saunas. Ja sitte jatkoo, että no kun niillä on nii paljon täitä.”

Sointulan sukulaiset

Yllätyksekseen Riikka löysi kaukaisia sukulaisia myös Vancouverin saarelta. Riikan isoäiti on tyttönimeltään Mielty, ja yllättäen hän törmäsi harvinaiseen sukunimeen myös Sointulan museossa ja hautausmaalla. Kapteeni William Mielty oli kuollut miehistöineen myrskyssä 60-luvulla.

Vancouver

Puhelinluettelosta löytyi kapteenin poika Lorne, joka oli muuttanut saaren toiseksi suurimpaan kaupunkiin Nanaimoon. Hänen oli tehnyt sukututkimusta ja ilmoitti, että Riikka löytyykin hänen sukutiedostoistaan. Yhteinen esi-isä oli tosin elänyt jo 1800-luvun alussa. Lorne oli elänyt lapsuutensa idyllisessä Sointulassa ja kertoi meille, että tavallisen kanadalaisen on yleensä vaikea ymmärtää, että Kanadassa on voinut olla Sointulan tyyppinen paikka, jossa englannin sijasta kaikki hoitui suomeksi ja ympärillä oli tiivis yhteisö. Lornen mukaan Sointula ei tosin enää ollut entisensä, suomea ei puhuttu enää paljoa, väki oli vaihtunut ja ennen niin menestyksekkäs kalastus- ja laivanrakennustoiminta kurjistunut. Lornen mielestä talot ja kukkapenkitkin olivat ennen paremmin hoidettuja.

Pupuja kampuksella

Panu oli saanut kokemusta pohjoisamerikkalaisesta yliopistomaailmasta jo muutama vuosi aiemmin, kun hän oli ollut tutkimusvierailulla Yhdysvalloissa New Yorkin osavaltion keskiosissa sijaitsevassa Cornellin yliopistosta. Niin Cornellin kuin Victorian yliopistokin sijaitsi kokonaisuudessaan laajalla ja yhtenäisellä kampusalueella, joka opiskelija-asuntoineen oli kuin oma maailmansa. Victorian kampus oli erityisen vehreä ja siellä oli melkein riesaksi asti (mutta Tuomaksen riemuksi) paljon pitkäkorvaisia pupuja. Victorian yliopistossa on noin 20 000 opiskelijaa ja eri tieteenalat ovat laajalti edustettuna. Työympäristönä Victorian yliopisto oli antoisa: ihmiset olivat asemasta riippumatta helposti lähestyttäviä. Pohjoisamerikkalaisessa yliopistossa hierarkia ei ole niin vahva kuin Euroopan vanhoissa yliopistomaissa.

Panun työ liittyy eri organisaatiomuotojen vertailuun pankkialalla. Hän on tutkinut paljon esimerkiksi osuuspankkeja. Victoriassa hän esitti useassa eri yhteydessä tutkimuksiaan eurooppalaisesta pankkisektorista, joka olikin sikäläiselle yleisölle mielenkiintoista ja usein myös uutta kuultavaa. Vastaavasti Panu oppi vierailunsa aikana paljon Kanadan rahoitussektorista, erityisesti sikäläisistä osuuspankeista.

Vierailumme Kanadassa meni nopeasti, mutta jälkeinpäin siitä jäi paljon mieluista muisteltavaa ja kontakteja paikallisiin ihmisiin.

Lue lisää Kalmien seikkailuista Kanadassa Riikan blogista "Kampusvaimo Kanadassa"

<http://www.kampusvaimo2.blogspot.com>